

военното началство: бѣдната, тя се спушаше отъ-горѣ на-долу, а не се качваше отъ-долу на-горѣ.

Дамитѣ въ фустани, въ шепки съ цвѣтя и пера, и на тѣхъ такава пѣстрота, за каквато никой не е съ-нувалъ и не е бѣлнувалъ, — разноцвѣтните джги не-бесни не сѫ нищо прѣдъ тѣхъ, даже свѣтлитѣ цвѣтя на императрица Евгения и на нейните придворни не можаха да покажатъ на человѣческийтѣ поглѣдъ нищо по блис-тателно.

Супанина — докторъ, като си потриваше рѣцѣтѣ, говоряше ту на жена си, ту на дѣщера си:

— Kleine soci t , aber honn te! което значеше общество неголѣмо, но избранно.

Масситѣ сѫ пълни съ калбаси, свински суджуци, пържени свински ребра, шумка, сладко, писмети, опържени съ прѣсна свинска мазь; много и много разни свин-ски закуски, и при всѣка една хрѣнъ, горчица, соусъ отъ червенъ пиперъ, шишета съ ракия и плѣтени бугил-ки съ разни вина. За такива важни господа необходимо е луколовско угощение. При видѣтъ на закуските и чудесните ястия, на дамитѣ слюнки имъ текжтъ отъ уста-та, а кавалеритѣ се попровикватъ и си подсукватъ му-стацитѣ.

Старийтъ полковъ докторъ, Полякъ, грѣмко прѣхти като глиганъ и попоглѣжда на бившата дѣвица Биби. Той си припомни за отколѣшната привързаностъ, защото първата любовъ всѣкога тѣgli къмъ себе си. Той попо-глѣжда на нея, и когато вижда че тя зима въ ржката си чашката или се залавя за свинското, мърмори си подъ носътъ: „бѣдната, тя страда отъ припадание, отъ спазми; прѣзъ денѣ си когато гостишѣ прѣядоха мясо отъ рогачъ и захванаха да се отпояватъ съ вино, тя едвамъ че ли не умрѣ; всички викаха, че тя се отровила; трѣбва да се прѣдупрѣди да не би да се случи пакъ бѣда.

Стоящийтъ до него младъ докторъ забѣлѣжи:

— Никаква бѣда нѣмаше; и сега ще се мише благо-получно.

Музикантитѣ бѣхъ готови: единий съ свирка, дру-